

V pátek po 22.hodině mě nabrala chlapecká skupina do auta a další členové výpravy do Polska naskočili v Brně a Přerově. V plánu byla návštěva [Varšavy](#), ale nakonec jsme se ráno na pumpě domluvili, že ji vynecháme a pojedeme rovnou na Mazurská jezera. Škoda, chtěl jsem se podívat do muzea [Vodky](#). Na Mazury jsme přijeli v 8. hodin ráno. Jen jsme vystoupili v [Pranie](#) z auta, vrhli se na nás komáři. Já jsem měl v batohu sprej, tak jsme provedli postřík hadrů. Jezero bylo pěkně zelené. Raději jsme popojeli dál do vesnice Popielno. Cesty byly úzké a minout se s protějším autem znamenalo sjet z asfaltu. V Popielno se mi sice líbilo, ale kluci chtěli jet dál. Přesunuli jsme se do Wierzby, kde jsme si počkali až otevřou bufet a konečně si dali něco teplého do pupku. Kluci se šli pak podívat v kolik jede přívoz a já šel na WC.

Než jsem přišel nazpátek, auto už plulo na druhou stranu. Přívoz se otočil docela brzo ale já jsem pak 5km v polopísečné cestě šlapal na hlavní silnici, protože na druhém břehu už nikdo nečekal. Že prý jedou napřed hledat ubytování. Bylo děsné vedro a dusno, takže jsem byl vyřízenej. Až na periferii [Mikolajki](#), jsem odchytil vracející se naše auto. Navíc to mě minulo i když jsem mával. Byl jsem identifikován za poskakujícího Poláka. Ale nakonec jsem byl odchycen a přesunut k tábořišti do [Luknajno](#). Zde byla voda nádherně čistá a malý kemp jsme měli jen pro sebe. Po postavení stanu jsme se šli osvěžit do vody a na večer jsme zašli do penzionu na večeři. Pivo sice stálo za prd, ale to nám nevadilo. V devět se na nás vrhli komáři, takže opět pomohl repelent. O hodinu později se najednou ztratili. Po jídle jsme dali koupel na ádu i když tu parkovali lodě a lidé z nich popíjeli u ohně. Hlavně, že tu byl zákaz kotvení. Do půlnoci jsme byli ve spacácích a dopíjeli zásoby.

Ne

Ráno jsme dali osvěžující koupel v jezeře a vrhli jsme se na snídani ve formě rautu, kterou jsme si objednali za 30 zlotých. Totálně jsme se přežrali, protože se doplňovala stále nová jídla, které jsme ještě neochutnali. Snídaně a kemp byly tak O.K., že jsme operativně rozhodli, že tu zůstaneme ještě jednu noc. Cenné věci jsme naházeli do auta a jeli jsme na [Vlčí doupě](#). V Rynu jsme doplnili zásoby, hlavně jsme si koupili vodky. Do Ketrzyně jsme dojeli před polednem. Na Vlčí doupě byla fronta aut, ale nakonec jsme se za 20 minut na parkoviště dostali. Za dvě hodky jsme měli komplex prošlý. Bylo zde hodně lidí. Kluci se uloupili kus Hitlerova bunkru č.13, který se rozpadl na několik částí, takže nakonec měl šutr každý.

Zřejmě se jednalo o nekvalitní cement. Vrátili jsme se do Ketrzyně a kluci si šli prohlédnout místní baziliku. Já jsem zůstal v hospodě u zámku a občerstvoval se pivem Zywiec a kyselými okurkami zadarmo. Po lehkém dešti, který se spustil, jsme pokračovali do Mragowa podívat se na divadlo u jezera. Moc jsme se zde nezdrželi a pokračovali na [Gyzicko](#). V půl šesté jsme ještě stihli otevřenou pevnost Boyen Fortress.

V sedm jsme ji měli prolezlou a jeli jsme do centra. Auto jsme nechali na parkovišti a přesunuli se k mostu do centra, který se otevírá lidskou silou. Otvíračku jsme akorát stihnuli a šli jsme hledat nějakou dobrou restauraci.

Zakotvili jsme v Porto a docela obsluha i jídlo bylo výborné. Bylo devět večer, když jsme šli zpátku k autu. Most byl zavřen, proto jsme to vzali po pěší lávce stojící o kus dál. Do kempu jsme přijeli po desáté. Hospoda byla zavřená. Nicméně jsme měli nakoupeno a tak jsme u umývárny popíjeli pivo. Za klukama se najednou objevila třínohá liška. Povídal jsem jim, ať se otočí, že je za nimi třínohá liška. Oni si dělali ze mě prdel, co jsem hulil. Liška odskákala a my jsme si ani neudělali fotku. Ještě se objevila za hodinu za naším stanem, ale než jsem k němu došel s foťákem, tak opět odskákala. Mimo náš stan se na place objevily další dva, a z jednoho někdo nadával, ať držíme hubu. Jsme si mysleli. Asi francouzky. Dopili jsme a šli jsme spát, protože na druhý den jsme chtěli popojet.

Po

Ráno balení, poslední koupačka a na snídani. Opět jídlo vynikající a pestré. Loučíme se a vyrážíme do Olscynu. Po zaparkování jdeme do centra, kde se poflakujeme a posléze zaparkujeme v místní cukrárně.

Dáme nějaké zákusky a vrátíme se k autu. Pokračujeme směr Grunwald, kde to spojené síly polsko-litevské naklepaly v roce 1410 výkvětu křižáckého vojska. Navštívíme památník a muzeum, kde nám na konci prohlídky promítnuli konec filmu Křižáci. Kupuji si triko s potiskem na památku.

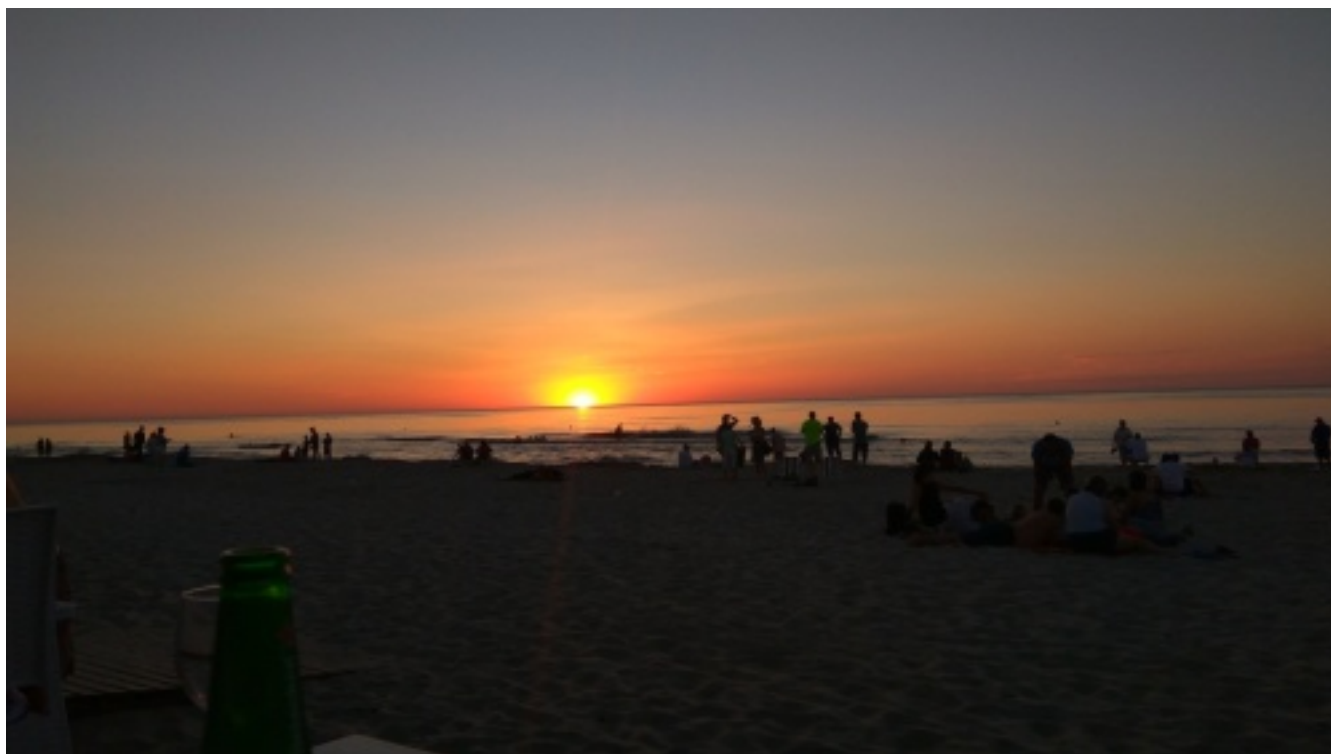
4XXZkBt4w00

Dáme svačinu na parkovišti a jedeme do Malborku. Cestou přes booking zamlouváme ubytování. Kousek od hradu, v přepočtu za 400,-kč/os, 140m2 byt luxusně zařízený. Ještě večer dojdeme na nákup, podívat se na hrad z venku a dát si nášup v místním bufáci. Večer něco popijeme ale jdeme o půlnoci spát.

Út

Ráno si dáme bohatou snídani, naložíme auto, které necháme zaparkované na dvoře a jdeme na hrad. V průvodci píšou, že prohlídka trvá 3 hodiny. Moc tomu nevěříme, vystojíme frontu na lupeny a jdeme dovnitř. Po třech hodinách vypadneme ven a to jsme ještě neprošli všechno. Ani jsem nečekal, že toho bude za zdmi tolik. V místní krčmě dáme jídlo a pivo a v parnu se doploužíme k autu. Chce to moře. Jedeme k Baltu směrem k úžině Krynice Morska. Dojíždíme večer, ubytko jsme nesehnali, takže jsme zvolili kemp. Já si zatím popíjel na pláži v bufáci, kluci stavěli stan. Vrátný jim povídal, že je to rodinný kemp a máme tedy držet hubu, jinak nás vyhodí. Byl to despota, v kempu nebylo slyšet spadnout lžičku. Na pláži jsme vydrželi do půlnoci. Kluci šli pro spacáky, že budou spát u moře, já jsem zvolil stan. Roztříkal jsem kolem sebe repelent a usnul jsem.

Stř

Ráno balíme stan a domlouváme se správcem, že auto zde necháme. Jdeme na pláž, kde vegetíme za nádherného počasí až do večera.

MPdBfrqJ_QA

Přes booking opět objednáváme byt v Gdaňsku, kam se na večer přesouváme. Cena opět směšná. Po sprše se jede do centra. Prohlížíme si centrum, já jsem se nějak ztratil. Nakonec jsme si po telefonu dali sraz v jedné z hospod na hlavní třídě. Dali jsme pár piv a vrátili se na základnu. Večer jsme si udělali ze zásob malý piknik.

Čtv

Ráno jedeme do Leby. Zde necháme auto na centrálním parkovišti a pokračujeme elektrickým vozíkem ke vchodu Slowinského národního parku. Je zde pěkná fronta, ale postupuje rychle. Za branou si dáme oběd a pokračujeme vozíkem k vyhlídce. Je tu dost lidí ale na duně se rozptýlí.

Vypadá to tu nádherně. Boříc se v písku došlapeme k moři, dáme koupačku a pokračujeme k muzeu Gmina. Byl to polygon pro dopady raket V1 a V2 vypalovaných z Panemunde. Nic moc ovšem v muzeu nebylo a z vyhlídky nebylo vidět. V bufáci jsme dali pivo a chleba se sádlem a vozítkem jsme se vrátili k pokladně-vstupu a dalším vozítkem dojeli k autu. Novým cílem byl poloostrov Hel odkud jsme se chtěli dostat trajektem do Gdaňska. Proti nám stála pěkná kolona aut. V Helu jsme zjistili, že trajekt je jen pro pěší. Nakoupili jsme v místním obchodě a popojeli jsme do nejužšího místa poloostrova. Nejdříve jsme dali koupačku v zátoce a po přeběhnutí úžiny v Baltu. Bylo už pozdě večer, takže jsme skočili do auta a v koloně jsme se vraceli do Gdaňsku. Večer opět piknik a šlo se spát.

Pá

Ráno se balíme a jedeme na Westerplatte. Počasí se zhoršilo, ale zatím neprší. Obešli jsme památník věnovaný obráncům pevnosti, kteří se postavili proti přesile Němců při napadení Polska.

V místním bufáci dáme lehký oběd. Za dešťové přeháňky se přesouváme do historické pevnosti. Je však v rekonstrukci a prší.

Navštěvujeme budovu muzea Solidarity. Dáme si oběd, vyjíždíme na střechu a pak dolů do bufetu, kde si dáváme kávu. Balíme to a míříme do [Toruni](#). Opět přes booking objednáváme podkrovní byt v centru a navíc máme kliku, že jsme chytnuli parkovací volné místo před domem. Rychle dáme sprchu a jde se do města. Domluvíme si sraz a rozprchneme se. Já jdu na nábreží Visly, kde se konají hudební akce a nějaká žrací party.

Sice bych poseděl, ale honí mě čas. Rychle prokličkuji městem, říkám si, že kluci na sraz budou prdět, ale byli na místě. Sice v okolních zahrádkách hospod, ale byli. Do večera popijíme na zóně a jelikož poprchává, nikam nespícháme. Já po půlnoci беру jediné klíče a vracím se na základnu. "Do dvou čekám a poté už mě nikdo nevzbudí", ohlašuji a jdu. Do dvou čumím na telku na Blade. Naštěstí většina kluků přijde včas a já jdu spát.

So

Ráno si dáme kávičku na náměstí, projdeme pár památek, kupujeme nezbytné toruňské perníky a opouštíme město.

Jedeme domů. V Přerově se stavíme na večeri a na náměstí si dáváme poslední kávu.

